

אִיהִי טָלִית דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא, וּבָהּ אֶתְעַטָּף קוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא,
בְּמָה דְּאֵת אָמַר (תהלים קד ב) עוֹטָה אֹר פְּשִׁלְמָה, וְאִיהִי
צִיצִית דְּצִדִּיק דְּאִיהוּ עָנִי בְּגִלּוּתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם קב א)
תַּפְלָה לְעָנִי כִי יַעֲטֶף, עָנִי וְדָא, דְּבִיה אֶתְעַטָּף, בְּגִין דְּאִיהִי כְסוּתָהּ
לְבָדָהּ הִיא שְׂמָלְתָהּ לְעוֹרוֹ (שמות כב כו), דָּא מִשְׁכָּא דְתַפְלִי,
דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (בראשית ג כא) וַיַּעַשׂ יְהו"ה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
כְּתָנֹת עוֹר וַיַּלְבִּישֵׁם.

[דף נז ע"א]

אַרְבַּע בְּתֵי דְרִישָׁא אֵינֹן אַהִי"ה, אַרְבַּע פְּרָשִׁין דְּאֵינֹן קֹדֶשׁ לִי
(שמות יג ב), וְהָיָה כִּי יָבִיֵּאֲךָ (שם יא), שְׁמַע יִשְׂרָאֵל (דברים ו
ד), וְהָיָה אִם שָׁמַע (שם יא יג), דָּא יְהו"ה, אַרְבַּעַה בְּתֵי דִידָהּ דָּא
אֲדִנִּי, אַרְבַּעַה פְּרָשִׁין דָּא יְהו"ה, וּבְהוֹן מ"ב אֲזָכְרוֹת בְּתַמְנֵי
פְּרָשִׁין, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (תהלים סה יח) אֲדִנִּי בָם, דָּא אִיהוּ כִּי הִיא
שְׂמָלְתָהּ לְעוֹרוֹ (שמות כב כו), וְאִיהִי תַכְלֵת שְׁבַצִּיצִית, אִיהִי סוּד
הַיְבוֹם, יְבָמָה דִּילִיָּה בְּגִלּוּתָא, י"ב מ"ה ב"י מ"ה. (דף נז ע"א) תַּלְתָּ
גְּלִגּוּלִין דִּילָהּ אֵינֹן תַּלְתָּ אַבְהֹן, דְּעֲלִיָּהּ אֶתְמַר (איוב לג כט) הֵן כָּל
אֱלֹהִים יַפְעֵל אֱל"ל פְּעָמִים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר, אִיהִי יְשׁוּעָה דִּילִיָּה, גְּאֻלָּה
דִּילִיָּה, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא לִית לִיָּה רְשׁוּתָא לְאַפְקָא מִן
גְּלּוּתָא, עַד דְּאִיהִי נִפְקַת עֲמִיָּה, הִיא גְּבּוּאָה דִּילִיָּה, גְּבּוּאָה כְּלִילָא
שִׁית דְּרָגִין מִסְטָרָא דָּאֵת ו' דְּאִיהִי עֲמוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא, וְאִיהִי
חֲלוּם אֶחָד מִשְׁתִּין בְּגְבוּאָה, וּמֵאִי שְׁתִּין אֶלָּא לִית שִׁיב"ה (נ"א
שִׁינָה) פְּחוּתָהּ מִשְׁתִּין, וְדָא יִשְׂרָאֵל סְבָא, דְּסָלִיק בָּאֵת ו' שִׁית
זְמָנִין עֶשְׂרִי דְּאִיהוּ שְׁתִּין.

וְאִיהִי יִרְאֶה מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא, אַהֲבָה מִסְטָרָא דִּימִינָא, וְאִיהִי
תוֹרָה מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְאִיהִי אֲנֹכִי מִסְטָרָא
דְּאִימָא עֲלָאָה דְאַחֲדָא בִּימִינָא, בְּגִין דְּאַנְכִי אִיהוּ כִּסֵּ"א
בְּחוּשְׁבֹן, וְאַתְמַר בִּיה (ישעיה טז ה) וְהוּכֵן בְּחֶסֶד כֶּסֶף, וְעֲלָה אֶתְמַר
(שמות כ ג) לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אַחֲרִים עַל פָּנַי, מִסְטָרָא דְסִמְאָ"ל
וְנִחַש דְּאֵינוֹן אֱלֹהִים אַחֲרִים.

וְאִיהִי פֶסַח מִסְטָרָא דִּימִינָא, וְאִיהִי רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִסְטָרָא
דְשִׁמְאָלָא, וְאִיהִי מִצָּה פְרוּסָה מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא, וְאִיהִי
מִצָּה שְׁלֵמָה מִסְטָרָא דִּימִינָא, בְּגִין דְּסִטְרָא דְצִפּוֹן לֹאוּ אִיהוּ
שְׁלִים, וּבְגִין דָּא מִצְפּוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה (ירמיה א יד), וְהִיא (מִצָּה)
מִצָּה בָּאת ו' מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא.

וְאִיהִי שְׁבוּעוֹת מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, שְׁבָעָה שְׁבוּעוֹת
וְדֹא אֵית בְּהוֹן שְׁבַע שְׁבָתוֹת, וּבְהוֹן מ"ט יוֹמִין, בְּחוּשְׁבֹן
מ"ט אֶתְנוֹן דְּקָרִיאַת שְׁמַע, דְּאֵינוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וכו', בְּרוּךְ שֵׁם
וכו', בְּיוֹמָא דְחֻמְשֵׁין שְׁרִיא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה בָּהּ, וְאַתְקָרִיאַת מִתָּן
תוֹרָה, וְעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אִיהוּ תוֹרָה דְאַתִּיִּיהִיבַת בְּחֻמְשֵׁין
יוֹמִין דְשְׁבוּעוֹת, וְעֲלִיהּ אֶתְמַר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה (נ"א לְבִינָה),
בְּהִיא דְאַתְמַר בָּהּ כִּי זִקְנָה אֲמַר, וְעֲלָה אֶתְמַר (משלי ב ג) כִּי אִם
לְבִינָה תִקְרָא, בְּגִין דְּאִיהִי ה' וְסִלְקָא בָּאת י' לְחֻמְשֵׁין חֲמִשׁ זְמָנִין
עֶשֶׂר, וְעֲלָה אֶתְמַר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה, בְּהִיא דְאַתְמַר (שם כג כב)
אַל תִּבּוֹז כִּי זִקְנָה אֲמַר, (ו' בֶּן י"ה).

וְזְמָנִין אֶתְקָרִיאַת ס' סְתִימָא, וְאַתְמַר בָּהּ בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה,
(כָּד לֹא אִיהִי) בְּשׁוּתְפָא דָּאת י' אֶתְקָרִיאַת אַרְבָּעִים,

ואיהי עלמא דאתי דלית ביה אכילה ושתיה, וכד סליק משה
לגבה אתמר ביה (שמות כד יח) ויהי משה בקר ארבעים יום
וארבעים לילה וגומר.

מתן תורה דא שכינתא תתאה, ועלה אתמר ישמח משה
במתנת חלקו, בגין דאיהי דוגמא דעמודא דאמצעיתא,
ועוד שבועות על שם מלא שבע זאת ונתנה לה גם את זאת
(בראשית כט כז), מלא שבוע זאת דא שכינתא עלאה, (מלא שבוע
ה' מלא י"ה), דאתמר ביה (שמות יז טז) כי יד על כ"ס י"ה, ונתנה
לה גם את זאת דא שכינתא תתאה ה' ועירא, מלא דכלא עלאה
ותתאה דא ו', איהו מלא י"ה לעילא, דאיהי מליא"ה אלהי"ם,
ועלה אתמר (רות א כא) אני מלאה הלכתי, מלאה הלכתי לטורא
דסיני, ובגלותא ריקם השיבני יהו"ה (שם) ואיהו מלא ה', ובה (נ"א
וביה) (תהלים קד כד) מלאה הארץ קניגד.

ושכינתא תתאה איהי סופ"ה, כ"ו ה"ס, דאיהי יהו"ה אדנ"י,
כלילא מתרין שמחן, סופה חבורא דתרויהו כגוונא
דא יאהדונה"י, בגין דאיהי כלה דיליה, ואיהי בת שבע כללא
דשבע ימי סופה, וכד נטלא מאימא עלאה דאיהי שמחת תורה
שמחת בית השואבה, ואיהי חופה דיליה, אתקריאת שמיני חג
עצרת.

[דף נו ע"ב]

בהחוא זמנא דשמחת תורה שניין (נ"א שריא) עטרה בריש כל
צדיק לעילא, כמה דאת אמר (שיר ג יא) בעטרה
שעטרה לו אמו, ביום חתונתו וביום שמחת לבו, ביום חתונתו

דא שכינתא תתא, וביום שמחת לבו דא שכינתא עלאה, והכי צריכין ישראל לאתעטרא בכלא (נ"א בלהו) בעטרא על רישיהו (דף נו ע"ב) ביומא דשמחת תורה. ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר פפות תמרים וכו' (ויקרא כג ז), אתרוג איהי שכינתא תתא, ודמיא ללבא דאיהו לשמאלא דאיהו גבורה, ובגין כך צריך בר נש לנטלא אתרוג בידא שמאלא וצריכא למיהוי אתרוג דדמיא ללבא שלימא בתיומת דילה, בגין ההוא דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, למיהוי שלימא עמיה, וכמה דלית פסול ביעקב דלעילא, כן צריך דלא יהא פסול באתרוג, לקיימא קרא (שיר ד ז) בלך יפה רעיתי ומום אין בך, ואם היא ירוקא היא משובחת יתיר, כדיוקנא דהות אסתר ירקרקת, דאתמר בה (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות.

ואתקריאת הדסה על שם הדס, והדס אית ליה תלת הדסין, לאשתכללא בתלת אבהן, ואתקריאת ערבה מסטרא דתרין שפון דאינון למודי יהו"ה, ואתקריאת לולב מסטרא דח"י עלמין, דאיהו כליל ח"י ברכאן דעלותא, ולקבליהו עבדין ח"י גענועין בלולב בשית סטרין, תלת לכל סטרא וסטרא, שית סטרין דכלילן בגופא דאיהו עמודא דאמצעיתא, דלולב על שמיא אתקרי ל"ו ל"ב.

ואינון גענועין ח"י ד' זמנין, דסלקין ע"ב, ואינון ח"י גענועין בהודו ליהו"ה תחלה וסוף, ח"י באנא יהו"ה הושיעה נא, הא ע"ב, ואינון תליין מן ד' דאיהי שכינתא, וצדיק בה אתקרי ד' זמנין ח"י ח"י ח"י דסליק ע"ב, מסטרא דתלת אבהן,

וּשְׂכִינְתָּא דַּאֲשֵׁתִּתְפַּת עֲמֵהוֹן, דַּאיִנּוֹן ח"י (פֶּרְקִין) בְּדְרוּעָא יְמִינָא,
 וְח"י בְּשִׁמְאֵלָא, וְח"י בְּגוּפָא לְגַבִּי שְׂדֵרָה, וְח"י בְּבֵרִית מִילָה,
 וְאיִנּוֹן ו' סְטְרִין תְּרִין דְּרוּעִין דְּמִלְכָּא, וְתִרִין שׁוּקִין דְּמִלְכָּא, דַּאיִנּוֹן
 תְּרִי גְבִיאֵי קִשׁוּט, וְגוּפָא וּבֵרִית הָא שִׁית, ח"י גְּעֻנוּעִין לְקַבֵּל ח"י
 חוּלְיִין דְּשְׂדֵרָה מִסְטָרָא דְּגוּפָא, וְכָל דָּא מִסְטָרָא דַּאֲלִנָּא דְּח"י,
 וּמִסְטָרָא דַּאֲלִנָּא דְּטוֹב וְרַע.

אֲתֵּרוּג דְּמִי לְצַדִּיקָיָא, וְהַדָּס לְבִינְיָנִיִּים, וְעֶרְבָה לְרִשְׁעִים,
 וּשְׂכִינְתָּא אֲתֵּמֵר בָּהּ (תְּהִלִּים קג יט) וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה,
 אֲפִי עַל גַּב דַּאֲתֵּמֵר בָּהּ (מִשְׁלֵי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ,
 אִיהִי שְׁלֵטָא עַל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, מִסְטָרָא דִּילִיָּה הִיא קְרִיבָא
 לְמִלְכָּא, (נ"א) וּמִסְטְרִין אֲלִין לְזִמְנִין אִיהִי נֹקְבָא קְרִיבָא לְמִלְכָּא),
 הָדָא הוּא דְּכֶתִיב (וִיקְרָא טו ג) בְּזֹאת יָבֹא אֲהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ מִסְטָרָא
 דִּימִינָא, לְזִמְנִין אִיהִי רְחִיקָא מִנִּיהּ מִסְטָרָא דְּשִׁמְאֵלָא, וְאֵל יָבֹא
 בְּכָל יַעַת אֶל הַקֹּדֶשׁ, מִסְטָרָא דִּימִינָא אִיהִי לָא מְקַבְּלָא טוּמְאָה,
 טוֹב הוּא יְמִינָא, אֲבָל אֲתֵּרָהּ טוֹב מְקַבְּלָא טוּמְאָה מְרַע וּמָוֶת,
 הוּא אֲתֵּר לִית לִיהּ קְרִיבּוֹ, (נ"א) אֶל הַקֹּדֶשׁ אִיהִי לָא מְקַבְּלָא
 טוּמְאָה, אֲבָל אֲתֵּרָהּ טוֹב מְקַבְּלָא טוּמְאָה מְרַע וּמֵהָהּ אֲתֵּר
 דְּלִית לִיהּ קְרִיבּוֹ), וְתַמָּן צְרִיד קוֹרְבָּנָא לְקֶרְבָּא, וְקִטְרֵת לְרַחֲקָא
 רוּחַ הַטּוּמְאָה מֵהָהּ אֲתֵּר, וְלְקֶרְבָּא זְכוּתָא לְשִׁמְאֵלָא גְבִירָתָא,
 וְלְרַחֲקָא שְׂפָחָה מִתַּמָּן, וּבְגִין דָּא כָּל שְׂמֵהּ אִית בָּהּ.

וְאֲתֵּקְרִי שְׂדֵרָה אַחֹר מִסְטָרָא דְּסִיְהָרָא, וּמִסְטָרָא דְּעִמּוּדָא
 דְּאִמְצָעִיתָא אֲתֵּקְרִי קָדָם, וְרִזָּא דְּמִלָּה אַחֹר וְקָדָם
 צִרְתָּנִי (תְּהִלִּים קלז ה), וּבְגִלּוּתָא הַשִּׁיב אַחֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב (אִיכָה

ב ג, מאי אויב דא סמא"ל, דכל אלהים אחרים אינן לאחור, ובגין דלא יסתכלון בשכינתא דאיהי למערב דאיהו אחור, שני לה בימינא, ובגין דא אסור לצלעה למערב דאיהו אחור, בגין דתמן אלהים אחרים, ותמן סם המות שבתא"י, ובגין דהות בקדמיתא למערב וחזרת לימינא, שאלין עלה אלהים אחרים שבתא"י א"י שב"ת, שבתא"י אתון דיליה אי שבת.

[דף נז ע"א]

וצריכין ישראל לשני לה אתר ושמא ועובדא, ודא איהו שני מקום ושני השם ושני מעשה, בגין דלא אשתמודע ביה אויב דאיהו סמא"ל, ודא איהו השיב אחור ימינו וכו', אם זכאן (דף נז ע"א) לנטרא שבת, צריך לשנויי ליה מיומין דחולא בלבושין ומיכלין דאינן ענג שבת, דאם הוה רגיל למיכל תרי סעודות ביומא דחולא, בשבת אכיל תלת, דכתיב (שמות טז כה) ויאמר משה אכלוהו היום, כי שבת היום ליהו"ה היום לא תמצאוהו בשדה, ובכלא צריך למעבד בשבת תוספת, דאם הוה רגיל למיכל ביומא דחולא נהמא וחמרא, יוסיף בשבת בשרא, דא תוספת שבת.

שני מעשה, דאם הוה רגיל למעבד עובדא בחול, לא יעבד בשבת, הדא הוא דכתיב (שם כ ט) ששת ימים תעבוד וכו', שני השם לכל יומא קארי ליה מעשה, כמה דאת אמר (יחזקאל מו א) ששת ימי המעשה, וליום השביעי קארי ליה שבת, דאיהו השבתת מעשה, ביטולא דעובדא, שני מקום, אם הוא רגיל

לְאוֹקְדָא נוֹרָא בְּחוּלָא, דִּישְנֵי וְלֹא יוֹקִיד לִיה בְּשַׁבְתָּא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם לה ג) לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת.

וְעוֹד אֵית שִׁנּוּי, דְּצָרִיךְ לְשַׁנוּת מַעֲבָדָא לְמַטְרוֹנִיתָא, דְּלֹא יְהוֹן שְׂוִין, דְּמַטְרוֹנִיתָא אִיהִי מְקוֹמוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, צָרִיךְ לְשַׁנוּת לְמַלְכָּא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (אסתר ב ט) וַיִּשְׁנֶה וְאֶת נַעֲרוֹתֶיהָ, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, דְּאֶשְׁתַּנִּי יוֹמָא דְשַׁבְתָּא מִיוֹמָא דְחוּל דְשִׁלְטָא בִּיה עֲבָדָא דְמַלְכָּא.

וְעוֹד מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם מוֹשֵׁב דְּבַר נֶשׁ אִיהוּ מְקוֹם דִּילִיה, וְעוֹד שְׁנּוּי מְקוֹם, לְתַקְנָא בֵּיתָא בְּשַׁבְתָּא תּוֹסַפֵּת מִבְּחוּל, וְעוֹד שְׁנּוּי מַעֲשֶׂה אִם הוּא עֲצִיב בְּחוּלָא, דִּיהָא חֲדִי בְּשַׁבְתָּא, וְאִם אֵית לִיה קְטִטָּה בְּחוּלָא עִם בַּר נֶשׁ אוֹ עִם אֶתְתִּיה, דִּיהָא לִיה שְׁלֵמָא עֲמָה בְּשַׁבְתָּא, וּבָדָא לִית רִשּׁוֹ לְקַרְבָּא לְסַם הַמּוֹת חֲלָלָה, וְלִבְעָלָה דְאִיהוּ אֵל אַחֵר חֲלוּל שַׁבָּת, (לִית לוֹן רִשּׁוֹ לְקַרְבָּא), וּבִגִּין דָּא אָמְרוּ קַדְמָאִי, אִם יִשְׂרָאֵל הוּוּ מְקַיְימִין שַׁבָּת אַחַת כְּהִלְכָתָהּ (נ"א שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת כְּהִלְכָתָהּ), מִיָּד הוּוּ נִגְאָלִין.

וְכֵן צָרִיךְ לְשַׁנּוּי בְּנֵר דְּלוֹק, וּבְמִטָּה מוֹצֵעֵת, וּבְפִתּוּרָא, כְּגוּנָא דָּא אִם הָהּ רָגִיל בְּיוֹמֵי דְחוּל לְאַדְלָקָא שְׂרָגָא בְּפִתִּילָה חַד יוֹסִיף בְּשַׁבָּת תַּנְיִנָא, וּבְפִתּוּרָא אִם רָגִיל לְבָרְכָא הַמוֹצֵיא עַל נִהְמָא חֲדָא, בְּשַׁבָּת יוֹסִיף תַּנְיִנָא, דְּאֵינוֹן כְּגוּנָא דְלָחֵם מִשְׁנָה, מִטָּה הָא אֶתְמַר דָּאִם הָהּ רָגִיל לְשַׁמֵּשׁ בְּיוֹמָא דְחוּלָא בְּקִטְטָה עִם אֶתְתִּיה וּבְפִתּוּרָא, לֹא יִזְדוּג לְאֶתְתִּיה בְּשַׁבְתָּא אֶלָּא בְּשִׁלְמָא, וּבִגִּין דָּא תַלְמִידֵי חֲכָמִים עוֹנְתָן מְלִיל שַׁבָּת לְלִיל שַׁבָּת, וְצָרִיךְ לְשַׁנּוּי שַׁבָּת מִיוֹמָא דְחוּלָא בְּכָלָא, וְאִם אֵית לוֹן שְׁלֵמָא בְּכָל שִׁית

יומין דחולא, יעבדון תוספת בשבתא בפיוסא דא לדא ברחימו
 סגי, כגוונא דלעילא, דאתמר לגבי שכינתא (שיר ח ב) פתחי לי
 אחותי רעיתי יונתי תמתי, בתוספת מלין דפיוסא, כגוונא דא
 צריך בר נש לפייסא לאתתיה בשבת בתוספת מלין דפיוסא.

ובזמנא דאלהים אחרים חזין בשבת שנוי'א בכלא, לית לון
 רשו לקרבא, הדא הוא דכתיב (במדבר א נא) והזר הקרב
 יומת, בגין דקדש היא לכם מחלליה מות יומת, ובגין דא אתמר
 בקרא (ויקרא יט ג) את שבתותי תשמורו וגומר, ובאלין תוספת
 אתקריאת שכינתא מוסף שבת, וכד מתרחקין מינה כל דרגין
 דחול, ולא אית רשו נוכראה בשבת, לאעלא בין קודשא בריך
 הוא ושכינתיה, איהי אתקריאת קדושה דיליה, וכד מברכין לה
 בברכת מזונא אתקריאת ברכה דיליה, ובתרוניהו איהי יחוד
 דיליה, פלה דיליה, בההוא זמנא איהי שבת שקולה בכל
 אורייתא.

[דף נז ע"ב]

ושרגא איהי דיוקנא דמנרתא, וצריך למחוי לימינא, ועלה
 אתמר הרוצה להחכים ידרים, ופתורא דשבת צריך
 למחוי לשמאלא, ועלה אתמר הרוצה להעשיר יצפין, מטה בין
 צפון לדרום, ושבת איהו אות ברית מילה, אות דתפלין, מאן
 דמחלל דא כאלו מחלל דא, תפלין דרישא לקבל זכור, תפלין
 דיד לקבל שמור, מה רשות הרבים איהו חלול שבת, אוף הכי
 אות ברית איהי חלול דיליה זונה, ודא רשו נוכראה, לית פקודא

דעשה ולא תעשה דלא (דף נז ע"ב) אשתפח בשבת, ובגין דא שבת היא שקולה ככל אורייתא כלה.

וכן שכינתא תתאה אתקריאת שופר, מסטרא דשכינתא עלאה דאיהי שופר גדול, תקע בשופר גדול להירותנו, תקע שופר איהו לשון תקיעה דודאי שכינתא תתאה איהי תקיעה דקודשא בריך הוא מסטרא דימינא, ואתקריאת שברים דיליה מסטרא דשמאלא, ואתקריאת תרועה דיליה מסטרא דעמודא דאמצעיתא, דאיהו דעת, ובגין דא אתמר (תהלים פט טז) אשרי העם יודעי תרועה, יודעי בדעת, דאתמר ביה (משלי ג כ) בדעתו תהומות נבקעו, ובדעת חדרים ימלאו (שם כד ד), איהי שופר, וקודשא בריך הוא קול השופר, ובזמנא דהיא סלקא לגביה בתלת קטרין אלין, אתמר ביה (שמות יט יט) ויהי קול השופר הולך ויחזק מאד, הולך בתקיעה, ויחזק בשברים, מאד בתרועה.

ואיהי יום הפורים, וכד אתקשטת קדמיה בלבושין שפירין דאינון לבושי כפרה (לבינונים), אתקריאת ציץ דיליה, מצנפת דיליה, אבנט דיליה, איהי כלילא מארבע בגדי לבן מסטרא דימינא, ומארבע בגדי זהב מסטרא דשמאלא, בההוא זמנא דאתקשטת באלין לבושין דכפרה אתמר בה (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות, ובהון עאלת לפני ולפנים, הדא הוא דכתיב (שם) ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית, ובהון נשאה חן בעיניו, ורזא דמלה וראייתה לזכור ברית עולם (בראשית ט טז), ומיד אדנ"י שמעה אדנ"י סלחה אדנ"י הקשיבה ועשה אל

תאחר (דניאל ט יט).

פּוֹרִים אֶתְקַרִּיאת עַל שֵׁם יוֹם הַפּוֹרִים, דַּעַתִּידִין לְאַתְעֲנָא
 בֵּיהּ, וְלִשְׁנוּי לִיהּ מַעֲנוּי לְעֲנָג, וּמַה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא אֲסוּר
 בֵּיהּ נְעִילַת הַסֵּנְדֵל, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֶתְמַר בָּהּ (שִׁיר ז ב) מַה יָּפוּ
 פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים בֵּת גְּדִיב, וְעֲנוּנָא וְחֻדָּה וּכְמָה טְבִין מְזוּמָּנִין לְגַבְהּ,
 וְדָא יְהֵא בְּזַמְנָא דְּפוֹרְקָנָא בַּעֲגָלָא.

וּמָאן גַּרְם עָנוּי לְשְׂכִינְתָּא בְּגִלוּתָא, אֶלָּא רָזָא דְּמִלָּה וּבְכֵן אָבָא
 אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כֹדֶת (אסתר ד טז), בְּגִין דַּעֲאֵלַת בְּלָא
 בַּעֲלָהּ, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (דְּבָרִים לג) מִיָּמֵינוּ אִישׁ דָּת לָמוּ, דְּבִטְיִלוּ בָּהּ
 אוֹרִייתָא, וְדָא גַרְם אֲבוּדָא דְּבֵית רַאשׁוֹן וְשֵׁנִי, הֵדָּא הוּא דְּכֶתִיב
 (אסתר ד טז) וְכֹאֲשֶׁר אֲבִדְתִּי אֲבִדְתִּי, וְעַם כָּל דָּא אֶף עַל גַּב דַּעֲאֵלַת
 בְּלָא בַּעֲלָהּ דְּאִיהוּ דְּבָרֵי תוֹרָה, עִם כָּל דָּא עֲאֵלַת בְּאַבְהֹן, דְּאֵינוֹן
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִילָה וַיּוֹם דַּאֲתַעֲנַת בְּהוֹן, וְאֵינוֹן סִהְדִין דְּעוֹלִימְתָא
 עֲאֵלַת בֵּיהּ לְמַלְכָּא, הֵדָּא הוּא דְּכֶתִיב (שִׁם ב יג) וּבָזָה הַנֶּעֱרָה בָּאָה
 אֶל הַמֶּלֶךְ, נַעֲרָה וַדָּאי בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ דְּאִישׁ לֹא יִדְעָה אֶלָּא
 בַּעֲלָהּ, וּכְמָה דְּבַעֲרָב הִיא בָּאָה נַעֲרָה בְּתוּלָה וַדָּאי, הָכִי נִמְי בְּבִקָּר
 הִיא שָׁבָה נַעֲרָה בְּתוּלָה וַדָּאי, וּבָהּ עָרַב וּבִקָּר פְּעָמִים קוֹרִין
 לְיִשְׂרָאֵל בַּעֲלָהּ, וְסִהְדִין עָלָהּ דְּלֹא חֲלִיפַת לִיהּ הִיא וּבִנְהָא
 בְּאַחֲרָא, וּבְגִין דָּא יִשְׂרָאֵל אֲמַרִין בְּכָל יוֹמָא שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, שְׂמַע אֶחָד, שׁ"ם א"ח ע"ד, א"ח גָּטִיר
 לָהּ, בְּגִין דְּאֶחָד לְעָרָה יוֹלֵד (מִשְׁלֵי יז יז), וְעָלִיהּ אֶתְמַר (תְּחִלִּים לב ז)
 אֶתָּה סֵתֵר לִי, בְּרוּךְ אַתָּה בְּבוֹאֶךָ (דְּבָרִים כח ו), יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ
 אֶחָד (בְּרַאשִׁית מט כח), בְּגִין דְּבִיהּ יְהוָה וּבִיהּ ד', בֵּיהּ אִיהִי גָטִירָא.

[דף נח ע"א]

וְעָלֶיהָ אֶתְמַר (אסתר ב ז) וַיְהִי אִמֶּן אֶת הַדָּסָה, הוּא אוֹמֵן דִּלָּה
 וְאִיהִי אִמּוֹנָה דִּלְיָה, וְדָא אִיהוּ דְאֶתְמַר (שם כ) כַּאֲשֶׁר
 הִיְתָה בְאִמּוֹנָה אֶתּוֹ, וְלֹא נִגַע בָּהּ נּוֹכְרָאָה דְאִיהוּ אַחֲשׁוּרוֹ"שׁ, בְּגִין
 דְּאֵחַ עָמָה וְדָאִי, וְאִיהוּ סְתִיר לָהּ מַנִּיָּה, בְּמֵאִי סְתִיר לָהּ מַנִּיָּה
 בְּנִקּוּדָה דְאִיהִי (י) קוֹצָא דְאֵת ד' מִן אֶחָד, א"ח גְּטִיר ד', דִּלָּא
 יִתְקַרִיב לְגַבְהָ אַחֵר, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהו"ה הוּא
 שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתּוֹ, וְהֵאִי נִקּוּדָה אִיהִי אוֹת בְּרִית, דְּבָה
 אֲשַׁתְּלִים א"ח לְעֶשֶׂר, וּבָהּ אֶתְעֵבִיד י', וּמֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית
 מִיָּלָה גְרִים לְאֶסְתֵּלְקָא מִיָּנִיָּה (דף נח ע"א) שְׂכִינְתָּא, דְאִיהִי יְחִידָא
 דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְשְׁלִיט עָלֶיהָ ש"ד דְאִיהוּ אַחֵר.

(דְאִיהִי) וְדָאִי י' דְשָׁדִי, אִיהִי קוֹצָא מִן ד' דְאֶחָד, וְאֵם מִשְׁקַר
 אֶעְבֵּר קוֹצָא מִן ד' מִן אֶחָד וְאֲשַׁתְּאֵר אַחֵר, וּבְגִין דָּא
 אֲמַר קָרָא (שמות לד יד) לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר וְגוֹמֵר, וּבִבְהוּא
 זְמַנָּא דְשְׁלֵטָא עַל בַּר נֶשׁ שֵׁד דְאִיהוּ אֵל אַחֵר, אִיהוּ מִשְׁתַּעְבֵּד בֵּיהּ
 בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִין, וְחוּבָא דָּא גֵרָם לְיִשְׂרָאֵל לְאֲשַׁתְּעַבְדָּא בְּהוֹן אוֹמִין
 דְּעֵלְמָא.

וּמֵאֵן דְּנָטִיר אוֹת בְּרִית בְּכָל אֶתֶר דְאִיהִי, בֵּין בְּבְרִית מִיָּלָה, בֵּין
 בְּשַׁבַּת וַיִּמִּין טָבִין, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא גְטִיר לִיָּה בְּגִינָה בְּכָל
 אֶתֶר, וּמְכַסִּי עָלָיו מִשְׁנָאוֹי, כְּגוּוֹנָא דְמַשָּׁה דְאֶתְמַר בֵּיהּ (תהלים צא
 א) בְּצֵל שֹׁד"י יִתְלַוֶּנּוּ, וּכְגוּוֹנָא דְאֶסְתֵּר דְסְתִיר לָהּ מֵאַחֲשׁוּרוֹשׁ
 דְאִיהוּ עָרֵל וְטָמֵא, וְשׁוּי בְּאַתְרֵיהּ שְׁנִית (נ"א שְׁדִית) בְּדִיוֹקְנָא
 דִּלָּה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (אסתר ב יג) כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וְגוֹמֵר, בְּעָרֵב

היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני, ואיהו נטיר לה
מהמן הרשע, הדא הוא דכתיב (תהלים לב ז) מצר תצרני, דאיהו צר
ואויב.

ובגין האי קנאה דכסי קודשא בריך הוא באות דיליה על
אסתר, דאיהי קדושה דיליה, דלא איהי קדושה פחות
מעשרה, אתלבשו עשרה כתרין תפאין בעשרה בגין דהמן, דתמן
אל אחר, דהמן אמר ועשרת אלפים כפר כסף אשקול וגומר
(אסתר ג ט), וכלא לנטלא נוקמא מאסתר ואומתה, דאתמר בה
(שם ה א) ותלבש אסתר מלכות, וקודשא בריך הוא מסר לון
בידהא ובידא דאומתה, ותלו אותו ואת בגיו על העץ (שם ט כה),
ואיהו עבד עץ גבוה חמשים אמה, וקודשא בריך הוא נטיל
נוקמא מניה ומבגיו בשכינתא עלאה, דמחאת למצראי חמשים
מכות.

ועוד שכינתא אתקריאת צדקה, וקודשא בריך הוא בעל צדקה,
ובגלותא איהי עניה, ובגהא עניים, וקודשא בריך הוא
בביכול איהו עני כד איהו בר מאתריה, ובגינה אתמר (ישעיה לג ז)
הן אראלם צעקו חוצה וכו', ובאן אתר איהו עני ואיהי עניה
בצדיק דאיהו ברית, ובגין דחאבו ביה ישראל לתתא איהו נהר
יחרב ויבש (איוב יד יא) בבית ראשון ושני, ושכינתא איהי ביה
חרבה ויבשה, בגין דאינון גרמי דיתכנשון מניה מיין עלאין,
ושכינתא אשתארת יבשה, הדא הוא דכתיב (בראשית א ט) יקוו
מים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

וְכָל מָאן דְּעָבִיד צְדָקָה בְּמִסְכְּנָא גָרִים הָהוּא נָהָר דִּיתְמַשְׁדָּ מַעְדָּן
 דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן דְּאִיהִי ד' דְּלָה
 מִסְכְּנָא, וְעָנִי אִיהוּ יוֹם שַׁבָּת, וּמָאן דְּמַקְיִים בָּהּ עֲנָג שַׁבָּת גָרִים
 לְאַשְׁקָאָה הָהִיא ד', וְהָהוּא עָנִי אֶתְמַלִּי וְאֶתְקַרִי נָהָר, וּמָאן דְּאִית
 לִיה רָשׁוּ לְמַעְבֵּד עֲנָג שַׁבָּת וְלֹא עָבִיד, אֶתְהַפֵּךְ לִיה עֲנָג לְנִגְע
 צָרַעַת, וְחָרִיב בֵּיתִיה וּמִמּוֹנִיה, וְכֵן עֲנִיָּה אִיהִי אֲוִרִיתָא דְעַל פָּה
 וְדַאי, וְאִיהִי קַבְלָה כַּד מְקַבְּלָא מִבְּעַל צְדָקָה, דְּאִיהוּ אֲוִרִיתָא
 דְּבִכְתָּב, כַּד אֲזִילַת לְגַבִּיָּה לְקַבְּלָה אֶתְקַרִיאת הִלְכָּה, כַּד מְקַבְּלָא
 מִנִּיָּה אֶתְקַרִיאת קַבְלָה, וּבְהָהוּא זְמַנָּא אִיהִי פְלִיגַת מַה דִּיהֲבִין לָהּ
 לְעַבְדִּין דִּילָהּ וְלַבְּנִין וְלַעֲוִלְמִין דִּילָהּ, כְּמָה דְּאֵת אָמֹר (מִשְׁלִי לֹא טו)
 וְתַתָּן טָרַף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרוֹתֶיהָ, וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, מִהָהוּא
 דְּמַקְבְּלִין מִיָּנָה.

[דף נח ע"ב]

בְּעַל קַבְלָה אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא, וְאִיהִי קַבִּילַת מִיָּנִיָּה, וּבָאֵן
 אֶתְר קַבִּילַת מִנִּיָּה בִּימִינָא, בְּגִין דְּעֲלִיָּה אֶתְמַר כִּי יְמִינָךְ
 פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים, הִלְכָּה אִיהִי מִסְטָרָא דְּשִׁמְאָלָא, קַבְלָה (ד) ^{דף}
 נח ע"ב) הִיא מִסְטָרָא דִּימִינָא, הִלְכָּה בְּשִׁמְאָלָא לְגַבִּי בְּעֲלָהּ,
 וְקַבִּילַת מִנִּיָּה בִּימִינָא וְנַחְתָּא מְלִיא לְגַבִּי צַדִּיק, וּבְגִין דָּא (תַּחֲלִים לו)
 כה) לֹא רָאִיתִי צַדִּיק נִעְזָב וְכו', (וּבְמַאי) וְכַד נַחְתָּא מְלִיא (הִלְכָּה)
 לְגַבִּי בְּעֲלָהּ דְּאִיהוּ ו', נָהָר דְּאֶתְמַשְׁדָּ מַעְדָּן, ו' עֹאֵל כַּד' וְאֶתְעַבִּידַת
 ה', וּמַה דִּיהוּ צֶדֶק אֶתְעַבִּידַת צְדָקָה לְגַבִּי עָנִי דְּאִיהוּ צַדִּיק.

וְהָהוּא נָהָר עֲלִיָּה אֶתְמַר שְׁמֵשׁ בְּשַׁבָּת צְדָקָה לְעַנְיִים, וְעֲלִיָּה
 אֶתְמַר (מִשְׁלִי יד לד) צְדָקָה תְּרוּמָם גּוֹי, וּמַה דִּיהוּת צֶדֶק

דינא, אתעבדת רחמי, וכל ספירן על שמה אתקריאו, מאזני
צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק (ויקרא יט לו), כד אתרחק
מינה בעלה דאיהו רחמי, מאזני צדק תרין דרועין, אבני צדק תרין
סמכי קשוט, הין צדק צדיק, וכד עמודא דאמצעיתא מרחק מינה
איהו משפט, וביה כתיב (תהלים עה ח) כי אלהי"ם שופט זה
ישפיל וזה ירים, זה ישפיל מאן דגרים לאשפלא לשכינתא
מאתרהא, וזה ירים מאן דגרים לסלקא לה מאתרהא, דחובין
דישראל אינון אשפילן לה לתתא, וזכוון דלהון סלקין לה
לאתרהא, הא זכאה איהו מאן דעביד זכוון לסלקא לה לאתרהא.

ועוד שכינתא איהי שלוחת הקו, מאן קו דילה דא ירושלים,
ולעילא קו דילה ההוא דאתמר ביה (שמות לד ז) ונקה לא
ינקה, ודא מטטרו"ן, עליה אתמר אל תסתכל בקנקן אלא במה
דאית ביה, ודא איהו כי יקרא קו צפור לפניך בדרך בכל עץ או
על הארץ (דברים כב ו), בכל עץ דא גוף ובגדית, צדיק איהו ברית
ואיהו כ"ל, עץ דא עמודא דאמצעיתא, או על הארץ דא אימא
תתאה, אפרחים תרין דרועין, או ביצים תרין שוקין, והאם רבצת
דא אימא עלאה, שלח תשלח את האם דא אימא תתאה את
ודאי.

שלח תשלח, הדא הוא דכתיב (בראשית ח ח) וישלח את היונה
מאתו, ואתמר ביעקב (שם כז ל) ויהי אך יצא יצא, לקבל
שלח תשלח, ואינון תרין תרובין לקבל שני גרישי"ן, ואינון תרין
דרועין, (ואינון תרין דרועין שני גרישי"ן ואינון תרין תרובין), ודא
איהו שלח תשלח את האם, ואת הבנים תקח לה, אליו שית

פֶּרְקִין דְּאִינוּן בְּתֵרִי דְרוּעִין, אֲשֶׁתְּאַרְתְּ ה' ד' בְּלֹא ו', מָאן גָּרִים לָהּ
תְּרִי תְרוּכִין, אֲלֵא בְּגִין דְּעֶבְרִין בְּנָהָא עַל פְּקוּדֵי אֲוִרִייתָא עֲשֵׂה
וְלֹא תַעֲשֶׂה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נ יח) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שָׁלַח
אֲמֹכֶם.

וַיֹּסֶף שְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ (בראשית ח י) דָּא עֲמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא, מָאן גָּרִים דָּא דְּאֲתַתְּרַכַּת מִיֵּינָהּ, בְּגִין
דִּישְׂרָאֵל עֲבְרוּ עַל אֲוִרִייתָא, וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרִים (שם)
(נ"א) וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יָסְפָה שׁוּב), דָּא ז', יוֹמָא שְׁבִיעָאָה
דְּכָלִיל שְׁבַע שַׁבָּתוֹת, וּמָאן גָּרִם דְּאֲתַתְּרַכַּת מִיֵּינָהּ, בְּגִין דְּעֶבְרוּ
יִשְׂרָאֵל עַל אוֹת שַׁבָּת וַיּוֹמִין טְבִין וְאוֹת בְּרִית.

מִסְטָרָא דִּיצְחָק דְּאִיהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲתַמָּר בֵּיהּ (שם) וַתִּבֹּא
אֵלָיו הַיּוֹנָה לֵעֵת עָרֵב, וְדָא עָרֵב דִּיצְחָק, וּמִסְטָרָא
דְּצַדִּיק אֲתַמָּר בֵּיהּ (שם) וַהֲנֵה עָלָה זֵית טָרֵף בְּפִיהָ, וַיֵּדַע נֹחַ כִּי קָלוּ
הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ, וּבָכַל אֶתֶר דְּלֹא אֲשַׁכַּחַת לְתַתָּא דִּיוֹקְנָא
דְּבַעְלָהּ בְּאֲוִרִייתָא, לֹא הָיָה שְׂרִיָּא עָלָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ט)
וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְבָר רֵגְלָהּ בְּגִלּוֹתָא, מִיָּד דְּאֲשַׁכַּחַת בַּעְלָהּ
לְרַעֲיָא מְהִימְנָא, שְׂרִיָּא עָלֶיהָ וְלֹא חֲזָרַת לְתִיבָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
(שם יב) וְלֹא יָסְפָה שׁוּב אֵלָיו עוֹד, וְעַל דָּא אֲתַמָּר (שם ב כד) עַל כֵּן
יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְגוֹמֵר, אִיהִי אֲתַדְּבַקַת בֵּיהּ וְאִיהוּ
בֵּיהּ.

בְּהַהוּא זְמַנָּא וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חֲלוֹן הַתִּיבָה אֲשֶׁר עָשָׂה (שם ח ו),
וַנִּבְקֹוּ בָלָהּ וַאֲזָלוּ לְגַבִּי יוֹנָה וּבַעְלָהּ, וְאֲתַמָּר לְגַבִּי נֹחַ
וַיִּפְתַּח נֹחַ, מֵאִי וַיִּפְתַּח נֹחַ, אֲלֵא רְמִיז וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיָּלָד

(שמות ב כד), אדנ"י שפתי תפתח, וְדַא יִשְׂרָאֵל דְּפִתְחִין בְּתִיבְתָּא
בְּבִכְיָה, וּמִיד וּתְחַמּוּל עָלֵיו.

[דף נט ע"א]

וְעוּד שְׂכִינְתָּא אֲתַקְרִיאַת חַג, בְּכָל זְמַנִּין וַיּוֹמִין טְבִין, חַג דְּתַלְתִּ
רְגָלִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (שמות כג יד) שְׁלֹשׁ (דף נט ע"א) רְגָלִים
תְּחוּג לִי בַשָּׁנָה, וּבְגִינָה יֵרָאָה כָּל זְכוּרָה, לְקַיִּמָּא זְכוּר וְשְׁמוּר זְכוּר
לְזָכַר וְשְׁמוּר לְנִקְבָּה, בְּלָהוּ אֵלִין דְּאֵזְלִין לְאַסְתַּכְּלָא (נ"א
לְאַתְכַּלְלָא) בְּשְׂכִינְתָּא, צְרִיכִין לְמִיָּהֵב לָהּ דּוֹרוּנָא, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (דברים טז טז) וְלֹא יֵרָאָה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם, וְצָרִיד לְמַחְדֵּי
בָּהּ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שם) וְשִׁמְחֶתָּ בְּחֻגֶּךָ, דְּאִיְהִי חֲדָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיד הוּא אֲתַקְרִיאַת, וּמֵאֵן דְּאֵזִיל לְמַחְמִי לָהּ צָרִיד לְנִטְרָא גְרַמִּיָּה
מַעְצִיבּוּ, דְּאִיְהִי לִילִי"ת חֲשׂוּכָא עֲצָבוֹן שְׂאוּל טְחוּל, דְּאִיְהִי מוּם,
וְעָלִיָּה אֲתַמַּר (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב.

אִישׁ כְּמַתְנַת יְדוּ דַּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, דְּעָלָה אֲתַמַּר (משלי כא יד)
מִתֵּן בִּסְתֵּר יִכְפֶּה אָף, בְּגִין דְּאִיְהִי סְתִימָא, עוֹלָם הָבַא
קָרִינֵן לָהּ מַתְנָה, וְעָלָה אֲתַמַּר יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתְנַת חֶלְקוֹ, בְּגִין
דְּמַתַּת אֱלֹהִי"ם הִיא, כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֵי"ךְ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ דַּא
שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה, חַד מְסֻטָּא דִּימִינָא בִּרְכָה, וְחַד מְסֻטָּא
דְּשְׂמָאלָא מַתְנָה.

וְעוּד שְׂכִינְתָּא אִיְהִי חֲשִׁבּוֹן תְּקוּפּוֹת וּמִזְלוֹת וּמוֹלְדוֹת וְעַבּוּרִין,
אַרְבַּע תְּקוּפִין דְּאֲתַקְרִיאֻן אַרְבַּע תְּקוּפּוֹת, וּלְכָל תְּקוּפָה
תַּלְתִּ יֵרַחִין, וּבְהוּן תְּרִין עֶשֶׂר מִזְלוֹת, וְאִינּוֹן לְקַבֵּל תְּרִין עֶשֶׂר
שְׁבָטִין דִּישְׂרָאֵל, וְכָלֹא אֲתַקְשֵׁר בְּהֵאֵי שְׁמָא אֲדַנ"י, אִיְהִי שְׂכִינְתָּא

תַּתָּאָה, תְּקִיפָא בְּאַרְבַּע תְּקוּפִין, דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא חֲזַק
תְּקִיף, וְאִינוּן אֶל"ף דַּל"ת נו"ן יו"ד, וְכָלְהוּ תִרִין עֶשֶׂר מִזְלוֹת קִשִּׁין
מִסְטָרָא דְדִין, וּבְגִין דְּמוֹנָא קָא אַתָּא מְנִיָּהּ, אָמְרוּ מֵאֲרִי
מִתְנִיתִין קִשִּׁין מוֹנוֹתֵיו שֶׁל אָדָם פְּקָרִיעַת יָם סוּף, דְּאַתְקִרַע בְּהוּן
לְתִרִין עֶשֶׂר קָרְעִין.

וְאִינוּן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת תִּרִין דְּרוּעִין וְתִרִין שׁוֹקִין, תִּרִין עֶשֶׂר
מִזְלוֹת תִּרִין עֶשֶׂר פְּרָקִין דְּאִית בְּהוּן, וְלִקְבְּלֵיהוּ תִרִין
עֶשֶׂר יְרַחֵי שְׁתָּא, וְאִינוּן ו' ו' רָזָא דְעֵבוֹרָא וְדָא יְרַחַא תִּלְת עֶשֶׂר,
דָּא א, וְדָא וָא"ו, שְׁתָּא מִתְלַת עֶשֶׂר יְרַחִין, וְבִיה צְרִיךְ לְהַשְׁווֹת
שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְבָּנָה, וְלִיַּחְדָּא לֹון בְּמַהֲלָךְ הָאֲמָצְעִי דְאִיהוּ
עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, וְאִם בַּר נֶשׁ יָדַע לְמִמֶּנִּי וְלְהַשְׁווֹת שְׁנַת
הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְבָּנָה וְלִיַּחְדָּא לֹון, אִיהוּ יָדַע מְתִי יְהִיא פֶסַח
בְּחֻדְשׁ הָאָבִיב, וּבְדָא יִשְׁוּן אָבָא וְאִמָּא בָּרָא וּבִרְתָּא, הֵדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (דְּבָרִים ד' ו') וְשִׁמְרָתֶם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִיא חֻמַּתְכֶּם וּבִינְתְּכֶם,
וְשִׁמְרָתֶם וַעֲשִׂיתֶם דָּא ו"ה, כִּי הִיא חֻמַּתְכֶּם וּבִינְתְּכֶם דָּא י"ה
וּבְמָה יְהוּן שׁוּין אָבָא וְאִמָּא בָּרָא וּבִרְתָּא, בָּא' דְּהוּא כְּתָרָא עֲלָאָה,
דְּאִמְרָה סִיְהָרָא עֲלָה, אִי אֶפְשָׁר לְשַׁנֵּי מַלְכִּים שִׁישְׁתַּמְּשׁוּ בְּכֶתֶר
אַחַד, וּבְגִינִיָּה אָמְרִין בְּשַׁבַּת וַיּוּמִין טָבִין וּבְרִישֵׁי יְרַחִין, כְּתָר יִתְּנוּ
לָךְ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעְלָה, מְלָךְ וּמַלְכוּת.

וְעוּד אִיהִי מִצּוֹת שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה בְּזָרִים (נ"א בְּנָשִׁים), דְּאִינוּן בְּנִי
נָשָׂא דְדַמְיִין לְבַעֲיָרוּ, דְּאֵלִין דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא צְרִיךְ
לְמַעַבַּד בְּהוּן קָרְבָּנִין דְּצִלוֹתִין, דִּיתְקַרְיָבוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִם
מִתְקַרְבִּין בְּצִלוֹתִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְסָבְלִין כְּמָה מִכְּתָשִׁין,

הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים מד כג) כִּי עָלִיד הוֹרָגְנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ
כְּצֹאן טְבָחָהּ, אֶתְחַזִּי כְּאֵלוֹ וְנִבְחַת עָלָיו אֶת עוֹלוֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ
וְגוֹמֵר (שמות כ כד), דָּדָא שְׂזִיב לֹון מְמִיתָה דְּמִלְאָךְ הַמָּוֶת, הָדָא
הוּא דְכְתִיב (תהלים לו ז) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה.

[דף נט ע"ב]

וְאַלְיִן דְּעוֹבְדֵייהוּ כְּבָעִירִין דְּחַקְלָא דְּאֶכְלִין בְּלָא צְלוֹתִין,
מִיתַתְהוֹן יְהֵא כְּבָעִירִין דְּחַקְלָא, וְשָׁחִיט לֹון מִלְאָךְ הַמָּוֶת
מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה, וְלֹא עוֹד אֶלָּא בְּסָכִין פָּגוּם קָא שָׁחִיט לֹון,
וְאֶתְקָרִיאוּ נְבִלָּה, וְעַלִּייהוּ אֶתְמַר (ישעיה כו יט) נְבִלָּתִי יְקוּמוּן, מֵאִי
סָכִין פָּגוּם דָּא סְמָא"ל אֵל אַחֵר, סָכִין פָּגוּם וְדָאִי אֶתְקָרִי, וְאִיְהִי
פְגִימָה סָם הַמָּוֶת, טְרִיפָה וּנְבִלָּה. (דף נט ע"ב) וְכִיּוֹן דְּאֶתְיִיְהִיבוּ
בִּידֵיהוֹן כְּבָר קְבִילוּ עֲנֻשֵׁיהוּ, וּבְגִין דָּא נְבִלָּתִי יְקוּמוּן, וְכָל סִירְכָּאן
דְּסָם הַמָּוֶת אֵינֹון רְגִלִין דִּילָּהּ, וְעַלִּייהוּ אֶתְמַר (משלי ח ה) רְגִלָּהּ
יִוֹרְדוֹת מָוֶת וְגוֹמֵר, וְאֵינֹון ח"י סְרְכוֹת (נ"א בְּרַכָּאן), עַלִּייהוּ כְּתִיב
(בראשית ח כא) וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל ח"י כְּאִשְׁרֵי עָשִׂיתִי,
לְאֵינֹון דְּמַצְלִין ח"י בְּרַכָּאן דְּצְלוֹתִין, (וּמָאן גְּרִים דְּמִי טוֹפְנָא
מִתְגַּבְּרִין, מָאן דְּאָרִיק מִיָּא דְּזָרַע בְּרִית מִלָּה בְּנִדָּה שְׁפָחָה גּוֹיָה
זוֹנָה) וְלַעוֹלָם וּוְרָדָא בְּכָל אֶתֶר דְּתַתְּסַרְדָּ טְרַפָּה וְאִינָה חָיָה, דְּבְכָל
אֶתֶר דְּתַתְּסַרְדָּ בְּבָר נֶשׁ בְּחוּבִין דִּילָּהּ קְטִילָת.

וְעוֹד שְׂכִינְתָּא אִיְהִי מִצּוֹת אֶסִּיפַת נוּגִי יִפְּא דְּאוֹרִיִּיתָא, דְּאֶתְמַר
בְּהוֹן דְּגִים וְחֻגְבִּים אֵינֹן טְעוּנִין שְׁחִיטָה, וְאֵינֹון תְּלַמִּידֵי דְּבִי